

พระเจ้าตนหลวง

วัดศรีโคมคำ อ.เมือง จ.พะเยา

นิมิตนี้เกิดขึ้นในวันเข้าพรรษาของปี 2537 ซึ่งตรงกับ ค่ำวันที่..... เดือน.....ในวันนั้นข้าพเจ้าได้พบปะผู้คนที่มาเยี่ยมบ้าน หลายหมู่หลายคณะ ซึ่ง แต่ละคนก็มีความทุกข์ที่ไม่เหมือนกัน บางคนก็มาปรึกษาเรื่องลูกไม่อยู่ในโอวาท หรือหนีเรียนว่าเป็นกรรมอะไร บ้างก็มีปัญหาครอบครัว ปัญหาหัวใจ บ้างก็อยากได้ลูกอยากอุ้มหลานก็มาขอที่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าก็ไม่สามารถที่จะดลบันดาล ให้ได้ก็เพียงแค่ แนะนำให้เขาไปทำบุญทำทานไว้ก่อน และให้ไปอธิษฐานจิตที่พระธาตุหริภุญชัย พระธาตุดอยสุเทพพระธาตุจอมทอง วันนี้ทั้งวันข้าพเจ้าได้ต้อนรับแขก จนถึงเย็น และค่ำตามลำดับ ลมมาจนถึงเวลา 3 ทุ่ม ตัวข้าพเจ้าก็รู้สึกง่วงนอน ซึ่งเป็นสัญญาณว่า จะต้องไปพักผ่อนหนึ่ง เมื่อเข้าไปนอนแล้วก็ได้หลับไป ซึ่งเป็นเวลาเท่าไร ก็ไม่ ทราบก็ได้หลับสนิทไป จากนั้นก็ได้มีบุคคล 2 ท่าน พาข้าพเจ้าไปตามปกติ ก็คือ ครูบาคันธา คันธาโรและท่านพญาพิงคราช ได้พาไปในลักษณะปลิวขึ้นไป โดยสภาพ ไร่น้ำหนักและไร้จุดหมายปลายทาง ก่อนจะไปก็เห็นตัวเองนอน ในลักษณะ ตะแคง ขวามือเท้าเหยียดตรง ร่างที่นอนอยู่สูงจากเงาเส้น สวมเสื้อยืดคอกกลมสีขาว ท่านทั้ง 2 ได้พาไปไกลพอสมควรแล้วได้พาลงยังสถานที่แห่งหนึ่งเป็นลานกว้าง ท่าน ทั้ง 2 พาข้าพเจ้าเดินไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว ระยะประมาณ 300 เมตรถึงจะพ้น จาก ขอบลานกว้างนั้น เมื่อพ้นจากขอบลานนั้นแล้ว ก็มีหัวถนนเกิดขึ้น ซึ่งมีความกว้าง ประมาณ 10 วา ทางเดินมีลักษณะนุ่ม มีสีเขียวคล้ายปึกแมงทับ จะว่าเป็นหญ้าก็ไม่ใช่ เป็นพรมก็ไม่เชิง ที่หัวถนนมีต้นไม้ใหญ่ 2 ต้น คล้ายๆ ต้นโพธิ์แตกกิ่งก้านสาขา มีดอก คล้ายดอกสลิดส่งกลิ่นหอมเย็น ตลบอบอวลไปหมด และได้สังเกตเห็นว่า ที่แห่งนั้น เป็นบ้านเมืองมีหลายหลังห่างกันประมาณ 10 วาต่อหลัง ท่านทั้ง 2 ได้พาผ่านบ้านนั้น ไปโดยสภาพบรรยากาศของบ้านเมืองนี้เป็นค่อนข้างหนาวแต่รู้สึกสดชื่น สบายจิต สบายใจจนลืมโลกมนุษย์ไปเสีย ข้าพเจ้าได้เดินผ่าน บ้านเมือง ไปจนได้มา หยุดอยู่หน้าบ้านหลังหนึ่งเป็นทรงจตุรมุข ซึ่งมีคนนั่งรออยู่ในบ้าน และได้เชื้อเชิญคณะของข้าพเจ้าเข้าไป ผู้ชายคนนั้นอายุประมาณ 60 กว่าปี ไว้ผมแสกกลาง ดูท่าทาง น่าเกรงขามมีผิวเนื้อสีดำแดง ไว้หนวดหน้าตาตุ่ม นุ่งกางเกงและใส่เสื้อแขนยาว สียอดทองอ่อน ปักดินทองที่ปลายเสื้อ ภายในบ้าน หรือบนศาลาจตุรมุขนั้นมีเก้าอี้ เตรียมต้อนรับไว้แล้ว 3 ตัว จากนั้นพญาพิงคราชผู้เป็นประธานนำไปก็ได้ทักทาย ชายผู้นั้นอย่างเป็นกันเองว่า “ท่านเป็นอย่างไรบ้างอยู่ที่นี้สบายดีไหม อยากไปเที่ยว โลกมนุษย์บ้างไหม” ชายผู้นั้นได้ตอบว่า “ไม่อยากไปเพราะโลกมนุษย์เหม็นสาบ” ท่านพญาพิงคราช ได้หัวเราะขึ้นจากนั้นก็หันหน้ามอมองยังข้าพเจ้าแล้วพูดกับข้าพเจ้าว่า “สุเฮยสุเขารู้จักคนเฒ่าคนแก่” ข้าพเจ้าก็ตอบไปว่าไม่รู้จัก ท่านพญาพิงคราช ครูบาคันธา และชายแก่คนนั้นก็หัวเราะขึ้น จากนั้นท่านพญาพิงคราช ได้บอก ข้าพเจ้าว่า “ถ้าไม่รู้จักก็ถามเอาเอง” ข้าพเจ้าก็ถามว่า “ถามได้หรือเปล่า” ชายคนนั้น ตอบว่า “ได้สิ” ข้าพเจ้าจึงได้ถามไปว่า “พ่อลุงชื่ออะไร มาอยู่ที่นี้นานแล้วหรือ” ท่านยิ้มให้ข้าพเจ้าเล็กน้อยอย่างมีเมตตาแล้วพูดออกมาว่า “ล่ำเมืองมนุษย์ ถ้าข้า บอกไปก็ต้องรู้จักข้าแน่ๆ” พูดเสร็จก็หัวเราะขึ้นมา จากนั้นก็พูดต่อว่า “ตัวพ่อลุง เมื่อ สมัยอยู่ในโลกมนุษย์มีชื่อว่า พ่อขุนจำเมือง เป็นคู่เดียวเสียรัก (เพื่อนกัน) กับ พ่อขุนรามคำแหง และพระเจ้าเม็งราย” มาถึงตอนนี้ตัวผมตอบไปว่า “เคยรู้จักดีว่า ได้สร้างเมืองพะเยาจากตำราเรียนในโลกมนุษย์” พ่อขุนจำเมืองพูดขึ้นว่า “นั่นแหละคือตัวข้าเอง” ข้าพเจ้าจึงตอบไปว่า “พ่อขุนจำเมืองหน้าตาอย่างนี้หรือ” พ่อขุนจำเมืองพูดว่า “อยู่ในโลกมนุษย์ก็เป็นพ่อขุนจำเมืองมาอยู่ในโลก

นี่ก็เป็นเพียง คนแก่คนหนึ่งที่กำลังเสวยบุญเสวยกรรมที่ได้สร้างไว้ในขณะอยู่ในโลกมนุษย์” ท่านลุงนี้ (ท่านได้พูดขึ้นมาพร้อมกับยิ้มขึ้นมาเล็กน้อย) ก็มีความยินดีที่ได้พบ ท่านครูบาคันธา ท่านพญาพิงคราช พร้อมทั้งล่ำมในเมืองมนุษย์ มาถึงตอนนี้ ท่านพญาพิงคราชได้พูดเบาๆ กับพ่อขุนจำเมืองซึ่งข้าพเจ้าก็ยังได้ยินว่า ให้รีบสั่ง ไปเสียเพราะว่ายังจะรีบไปข้างหน้าอีก พ่อขุนจำเมืองพูดว่า ที่ตัวข้าจะกล่าวไปนี้ อยากจะพูดถึงการทะนุบำรุงพุทธศาสนา โดยเฉพาะการสร้างพระพุทธรูป เจ้าตนหลวง พุ่่งเลียง เมืองพะเยา ซึ่งเมื่อสมัยอยู่ในโลกมนุษย์ ข้าก็ไม่ทันได้สร้าง เพราะข้ามาที่หลังไม่มีบุญได้สร้างพระเจ้าตนหลวง เพราะพระเจ้าตนหลวง เกิดมาที่หลัง (ได้สร้างหลังจากที่ข้าได้สิ้นชีวิต) ข้าก็ไม่รู้ว่าที่แท้มันเป็นมาอย่างไร (ไม่รู้ว่าประวัติเป็นอย่างไรเมื่อข้าสิ้นบุญจากโลกมนุษย์แล้ว ข้าถึงรู้โดย โลกนี้แจ้งให้ ข้าทราบ และข้าขอสิ่งขอๆ (พูด) ไปเมื่อได้โอกาสเพื่อให้โลกมนุษย์ทราบว่า ก่อน จะเป็น พระเจ้าตนหลวงออกมาได้ ได้มีพระเกศาธาตุของพระพุทธเจ้าและพระธาตุ ส่วนกระดูกนิ้วข้อมือเบื้องซ้าย ได้เสด็จมาด้วยอำนาจพุทธานุภาพอันใหญ่แห่งโลกทั้ง 3 เพราะสมัยพระพุทธเจ้าอยู่ในโลกมนุษย์นั้นก่อนจะเสด็จดับขันธปรินิพพานได้ อธิษฐาน ไว้ว่าขอให้สรีระของท่านจะไปสถิต อยู่ที่โลกมนุษย์ในที่ที่ผู้คนจะไป กราบไหว้ สักการบูชาเพื่อให้หลุดพ้นจากสังสารวัฏ เพราะฉะนั้นพระธาตุ จึงเสด็จมาอยู่ ณ บริเวณนี้ ที่ดอยจอมปลวกหรือดอยจอมทอง เมื่อพระธาตุเสด็จมา เมื่อเดือน 9 เป้ง ปี พ.ศ. 2034 ก็บังเกิดรัศมีเจิดจ้าซึ่งชาวบ้านที่ได้มาเห็นรัศมี พระธาตุ เปล่งปลั่งออกมา โดยตอนนั้นมีสล่าตี เครื่องเงินเครื่องทอง ได้เห็นรัศมี ดังกล่าว ก็เกิดศรัทธาอุปสาทะ จึงนำเรื่องนี้ไปบอกให้เพื่อนฝูงและไปกราบเรียนต่อเจ้าเมือง เพื่อปรึกษาหารือกันว่าจะทำอย่างไรกับพระเกศาธาตุ ตลอดจนพระธาตุของ พระพุทธเจ้าและของพระอรหันต์อีก 19 พระองค์ ได้ปรึกษาหารือกันต่อเจ้าเมือง ในสมัยนั้น พร้อมทั้งศรัทธาญาติมิตรทั้งหลายจึงได้ประชุมตกลงกันว่า จะสร้างบรรจุ ไว้ในพระพุทธรูป จะได้สร้างพระพุทธรูปขึ้นมา จึงได้ชวนกันนำเรื่องนี้ไปปรึกษา มหาเถระ ว่าจะทำที่ไหนทำอย่างไร ก็จึงลงความเห็นกันว่าให้สร้าง ในที่ที่เป็นมงคล ก็คือที่ประดิษฐานพระเจ้าตนหลวงในปัจจุบันนี้ โดยประชาชนได้ช่วยกันและปรึกษาหารือกันแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มผู้ครองบ้านครองเมือง (ราชการ)
2. กลุ่มชาวบ้านธรรมดา

ได้เริ่มก่อสร้างเมื่อเดือน 8 เหนือออก 15 ค่ำ โดยตอนนั้นก็มีฝ่ายของ พระเจ้า ผู้ปกครองเมือง คือ พญาเมืองตู (พระเจ้าเมืองตู เป็นเจ้าเมืองพะเยาในสมัยนั้น พร้อม ทั้ง บริวารมีชื่อดังนี้

ฝ่ายผู้ปกครองเมือง

1. พญาเมืองตู เจ้าเมืองพะเยา
2. เสนาคำแก้ว
3. เสนาช่างเปี้ย
4. เสนาอินป็น
5. เสนาเมืองมุง
6. เสนาจันทร์แสง
7. เสนาทดวงศ์
8. เสนาจันทร์จัด

9. เสนาจันทร์ม่วง
10. เสนาคำเสาร์
11. เสนาคำสอน
12. เสนาคำหวัน
13. เสนาผัด
14. เสนาคำจื้อน
15. เสนาหมื่นวงศ์
16. เสนาคัมภีระ
17. เสนาเมืองมูล
18. เสนาคำอุป
19. เสนาคำวัน
20. เสนาคำก้อน

ฝ่ายชาวบ้านมี 30 คน

1. นายคำซื่อ
2. นายคำไหล
3. นายเมืองคำ
4. นายบุญเป็ง
5. นายมูลเมือง
6. นายคำแดง
7. นายคำเปี้ย
8. นายเรืองยศ
9. นายนวล
10. นายเมฆ
11. นายใจ
12. นายฮอม
13. นายหวัน
14. นายปัก
15. นายยั้ง
16. นายสิงห์
17. นายซิ่น
18. นายเรือง (เอื้อง)
19. นายนิล
20. นายดำ

21. นายตา
22. นายตัน
23. นายปุ่น
24. นางเขียว
25. นางช่อน
26. นางจำ
27. นางปา
28. นางลุน
29. นางอู่
30. นางใบ

ฝ่ายราชการอีก 6 คน ที่มีศรัทธาร่วมสร้างด้วยคือ

1. นายเป้ง
2. นายอุด
3. นายใจ
4. นางตุ้ย
5. นางยวง
6. นางดา

56 คนเฉพาะที่สำคัญคือมีศรัทธาอย่างแท้จริง

ทั้งหมดได้มีเจตนาศรัทธาได้ช่วยกันปั้นก้อนดินที่ใครมีเงินมีทองก็ถวายเป็นไว้ได้ ฐานพระเจ้า มีการทานน้ำ
ฮัก น้ำหางน้ำอ้อย ได้ตั้งอกตั้งใจกันทำทาน ได้อันเชิญพิธี อบรมสมโภชพระธาตุ ใส่บอกไม้ฮวก ตีแอบเงินแอบ
คำเข้าใส่เป็นบริวารและทองคำ อีก 1 ลำล้อ เอาถวายเป็นพุทธบูชา มีดอกไม้สหรเงิน สหรีคำ ซึ่งก่อน จะบรรจุ
ใส่ไว้ พื้นฐานพระเจ้านี้ก็ได้เอาไปทานกับเจ้าผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบสาธุเจ้าชื่อ คันธวังโส พระเจ้าตนหลวงได้
ช่วยกันสร้างเป็นเวลาถึง 33 ปี ไม่มีการผิดใจกัน เอาความสามัคคี เป็นที่ตั้งมาแล้วเสร็จเมื่อเดือน 8 เหนือออก
15 ค่ำ ปี พ.ศ. 2067 ก็ได้กินทานกันเต็มที่ ในวันนั้นเสร็จจากวันนั้นมาอีก 7 วัน ก็ได้อบรมสมโภช พ่อขุนงำ
เมืองพูดขึ้นมาว่า “นี่นะไพศาลข้าจะบอกไปยังสิ่งที่โลกมนุษย์ยังไม่รู้ ที่รู้แล้วข้าก็ไม่บอก ในวันนั้น ได้กินได้
ทานกัน (ถัดจากนั้นมาอีก 7 วัน) ได้นิมนต์เจ้าผู้ปฏิบัติดีทั้งหมด 19 คน” ซึ่งมีชื่อดังนี้

1. ท่านสาธุเจ้าญาณวิชาโย
2. ท่านสาธุเจ้าชุนดินโซ
3. ท่านสาธุเจ้าธรรมปันโย
4. ท่านสาธุเจ้าปัญญาวีลาศ
5. ท่านสาธุเจ้าธรรมपाल
6. ท่านสาธุเจ้าญาณวุฒิ

7. ท่านสาธุเจ้าญาณวีระ
8. ท่านสาธุเจ้าพรหมจักร โก
9. ท่านสาธุเจ้ามหาวโณ
10. ท่านสาธุเจ้าติสสวังโส
11. ท่านสาธุเจ้าอภินโน
12. ท่านสาธุเจ้าคำภิโร
13. ท่านสาธุเจ้าปัญญา

14. ท่านสาธุเจ้าปารมี
15. ท่านสาธุเจ้าอุปเสนโน
16. ท่านสาธุเจ้าอินทนนโธ
17. ท่านสาธุเจ้าชัยยะวังโส
18. ท่านสาธุเจ้าจันทรังษี
19. ท่านสาธุเจ้าพุทธิญาโณ

พระสงฆ์ทั้ง 19 รูปอยู่วัด ตามลำดับดังนี้

1. วัดป่าแดง
2. วัดลี
3. วัดประตูลัย
4. วัดแก้วข้าว
5. วัดท่าฟ้า
6. วัดแสนเมืองมา
7. วัดพระธาตุจอมแก้ว
8. วัดพระธาตุแจ้งโ
9. วัดงำเมือง เชียงราย
10. วัดโศก เชียงราย
11. วัดช้างค้ำ เชียงราย
12. วัดเจติยหลวง เชียงราย
13. วัดปันตอง
14. วัดพระยืน เชียงราย
15. วัดป่าสัก
16. วัดอาทิตันแก้ว เชียงราย
17. วัดเสาศิริน เชียงราย

18. วัดแสนเมืองมา เชียงราย

19. วัดพระธาตุสองพี่น้อง เชียงราย

ในการทำบุญคราวนั้นก็ได้ตั้งสัจจะอธิษฐานกันทั้งมวลเกิดมาชาติหน้าด้วย บุญกุศลขอให้เกิดมีหน้า
สดใส ผิวพรรณ วรรณะ ประกอบไปด้วย อายุวรรณะ จตุรพรชัย 4 ประการและให้มาพบพระพุทธศาสนา
กินमतานพุทธศาสนา จนถึง พระนิพพานเป็นที่สุดเมื่อปวารณาแล้วพระสงฆ์อนุโมทนา ให้ศีลให้พรทุกคน
สำเร็จ ตามความมุ่งมาดปรารถนาทุกประการ ด้วยเหตุนี้บุญที่ทำไว้ก็ได้ส่งผลให้ทุกคนได้ เวียนว่ายตายเกิดตาม
แรงปรารถนาผู้ทั้งหมดเชื่อเกิดก็ไม่ได้มาเกิดอีก ผู้ยังไม่หมดเชื่อเกิด ก็เวียนว่ายตายเกิดในโลกมนุษย์ตามแรงบุญ
และกรรมของตน พระเจ้าเมืองพูดแล้ว ก็เกาศีระชนิดหนึ่ง ครูปาคันธาและพญาพิงคราชต่างก็ยิ้ม ๆ ทุกคนก็ได้
เวียนว่าย ตายเกิดตามแรงบุญแรงกรรม มีชื่อดังต่อไปนี้

1. พญาเมืองตู เกิดมาชาตินี้ชื่อ ครูปาศรีวิชัย สิ้นบุญจากโลกมนุษย์แล้ว ปัจจุบันอยู่แควนวิมุติ
2. เสนาคำเก้า เกิดมาชาตินี้ชื่อ ครูปาศรีวิลาส วชิรปัญญา
3. เสนาช่างเบี้ย เกิดมาชาตินี้ชื่อ ครูปาฟ่ง ธรรมปัญญา
4. เสนาอินปัน เกิดมาชาตินี้ชื่อ ครูปาปัญญา ปัญญาสิ้นบุญจากโลกมนุษย์ ปัจจุบันอยู่แควนวิมุติ
5. เสนาเมืองมุง เกิดมาชาตินี้ชื่อ ครูปาแก้ว คันธวัชโสสิ้นบุญจากโลกมนุษย์ ปัจจุบันอยู่แควนวิมุติ
6. เสนาจันทร์แสง เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายพุทธวงศ์ สิ้นบุญจากโลกมนุษย์ ปัจจุบันอยู่แควนวิมุติ
7. เสนาวาดวงศ์ เกิดมาชาตินี้ชื่อ จำอินทะชมพู สิ้นบุญจากโลกมนุษย์ ปัจจุบันอยู่แควนวิมุติ
8. เสนาจันทร์จัด เกิดมาชาตินี้ชื่อ เจ้าชติยะ สิ้นบุญจากโลกมนุษย์ ปัจจุบันอยู่แควนวิมุติ
9. เสนาจันทร์ม่วง เกิดมาชาตินี้ชื่อ เจ้าชัยวงศ์ สิ้นบุญจากโลกมนุษย์ ปัจจุบันอยู่แควนวิมุติ
10. เสนาคำเสาร์ เกิดมาชาตินี้ชื่อ ท่านสาธุเจ้าธงชัย ธิตปัญญาอยู่วัดราชคฤห์ อ.เมือง จ.พะเยา
11. เสนาคำสอน เกิดมาชาตินี้ชื่อ ท่านสาธุเจ้าศรีมูล มูลศิริ อยู่วัดศรีอุโมงค์คำ อ.เมือง จ.พะเยา
12. เสนาคำหวัน เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายประยูร วงศ์พานิช
13. เสนาผัด เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายคำตัน ศรีวิราช
14. เสนาคำเจื่อน เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายกนก ดวงเงิน
15. เสนาหมั่นวงศ์ เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายพิรัช พรหมสิทธิ์
16. เสนาคำภีระ เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายธีระศักดิ์ เทศศิริ
17. เสนาเมืองมูล เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายพิชัย อริยวัฒนวงศ์
18. เสนาคำอุป เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายนิพนธ์ บุรณประศาสน์
19. เสนาคำวัน เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายพิษณุ สวัสดิ์
20. เสนาคำก้อน เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายประทีป ศรีรุ่งเรือง

ตั้งแต่ลำดับที่ 12 - 20 ตัวคุณลุง (พ่อขุนงำเมือง)ไม่ขอบอกที่อยู่เพราะจะ ได้รู้จักกันหลังจากเรื่องนี้
เผยแพร่ให้โลกมนุษย์ได้รู้กัน

ฝ่ายชาวบ้านมี 30 คน

1. นายคำซื่อ เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายสวัสดิ์ ส่งสัมพันธ์

2. นายคำไหล สิ้นบุญไปแล้วอยู่แคว้นวิมุตติ ยังไม่ได้เกิด
 3. นายเมืองคำ เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายสัญญา ปาลวัฒน์วิชัย
 4. นายบุญเป็ง เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายอรุณ รุจิกันหา
 5. นายมูลเมือง เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายศักดา ลาภเจริญ
 6. นายคำแดง เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายสวัสดิ์ วรพงศ์
 7. นายคำเปี้ย เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายคำรณ บุญเชิด
 8. นายเรืองยศ เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายบรรลือ สลับแสง
 9. นายนวล เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายอร่าม เอี่ยมอรุณ
 10. นายเมฆ เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายปกรณ์ ประพิน
 11. นายใจ เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายจำเนียร ศศิบุตร
 12. นายหอม เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายชุ่ม บุญเรือง
 13. นายหวัน เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายนิรันดร์ ชัยนาม ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่
 14. นายปัก เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายมนตรี ตระหง่าน ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย
 15. นายยิ่ง เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายคล้าย บุขบรรณ สิ้นบุญแล้วกำลังอยู่ดินแดนทิพย์แดนธรรม
 16. นายสิงห์ เกิดมาชาตินี้เป็นตำรวจชื่อ อ้าย พูนชัย
 17. นายชื่น เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายวิจารณ์ ไชยนันต์
 18. นายเอื่อง เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายศรีพงศ์ อยู่มั่น
 19. นายนิล เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายบรรจง สุทธิคม
 20. นายดำ เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายโสภณ ประภาพจน์
 21. นายตา เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายเจริญ อินทอุดม
 22. นายตัน เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายพิรัตน์ พรหมสิทธิ์
 23. นายปูน เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายวสันต์ เลิศธรรมเทวี
 24. นางเขียว เกิดมาชาตินี้ชื่อ นางจันทร์สว่าง เลิศธรรมเทวี
 25. นางซ่อน เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายออน อีรงค์
 26. นางจำ เกิดมาชาตินี้ชื่อ นางศรีมัว อีรงค์
 27. นางปา เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายเดชศรี อีรงค์
 28. นางลุน เกิดมาชาตินี้ชื่อ นางอำพร ใจเย็น อยู่ 189 บ้านดอนชัย ต.ปง จ.พะเยา
 29. นางอุ่น เกิดมาชาตินี้มีบุญได้เกิดเป็นผู้ชายชื่อ นายอุดม เตชะตา ไม่ขอ บอกที่อยู่เพราะจะได้รู้จักกันหลังจากเรื่องนี้เผยแพร่ไป
 30. นางใบ เกิดมาชาตินี้ชื่อ นายพัฒพงศ์ เมืองโคตร 10 หมู่ที่ 6 ต.มุกดาหาร อ.เมือง จ.มุกดาหาร ตั้งแต่ลำดับที่ 1-24 ตัวข้า (พญาเจ้าเมือง) ไม่ขอบอกที่อยู่เพราะไม่ใช่หน้าที่ ของข้าคือเป็นหน้าที่ของผู้อื่นเขาจะบอกให้
- คนพิการทั้ง 6 คน หลังจากเรื่องนี้เผยแพร่ไปไม่นาน

1. นายเป้ง เกิดชาตินี้มีบุญเกิดเป็นพระชื่อ ท่านสาธุเจ้าบุญขึ้น อยู่วัดลี อ.เมือง จ.พะเยา
2. นายอุด เกิดชาตินี้มีบุญเกิดเป็นพระชื่อ ท่านสาธุเจ้าส่วน
3. นายใจ เกิดชาตินี้มีบุญเกิดเป็นพระชื่อ ท่านสาธุเจ้าสวัสดิ์
4. นายตุ้ย เกิดชาตินี้มีบุญได้เกิดเป็นผู้ชายชื่อ นายเอน อาจิตร อยู่งานคอก สมุทรสาคร
5. นางยวง เกิดชาตินี้มีชื่อ นางอมรรัตน์ วิริยะประสานโชค 94 หมู่ที่ 13 ต.รอบเวียง อ.เมือง จ. เชียงราย
6. นางดา เกิดชาตินี้มีชื่อ นางยุพิน พิพัฒน์พงศา ตัวข้าไม่บอกที่อยู่เพราะ เป็นหน้าที่ของผู้อื่นที่จะบอกให้หลังจากเรื่องนี้เผยแพร่ไปไม่นาน

ตัวพระเจ้าเมือง บอกว่า เรื่องที่เล่ามีโดยย่อทั้งนี้เพราะครุบาคนธา และพญาพิงคราชจะรีบไปข้างหน้า จึงขอให้ล้าเมืองมนุษย์เก็บเรื่องนี้ไว้นับตั้งแต่ วันนี้ไป 3 ปี บอกกับหมู่คนในโลกมนุษย์เผยแพร่ได้เมื่อปะจะถึงตอนนั้น เมื่องาน ครุบาศรีวิชัยมาถึงให้นำออกเผยแพร่ก่อนงานครุบาศรีวิชัย เมื่อถึงตอนนั้น ผู้บันทึก เผยแพร่ให้กับผู้คน คุณลุง (พระเจ้าเมือง) ขอให้ล้าเมืองมนุษย์นำเรื่องนี้ไปบอก กับคนที่สนใจมีธรรมะธัมโมที่รู้ปฏิกิจจะสมุทรมাত্রา ให้เขารับรู้รับทราบเรื่องนี้ถ้าเขา ยังมีกิเลสอื่นหนาย่อมจะมีการประมาท การเวียนว่ายตายเกิดที่พระพุทธเจ้าตรัส สั่งสอนไว้ขอให้เก็บใส่ใจให้ดี เมื่อเก็บใส่ใจแล้ว ก็ขอให้ตั้งอกตั้งใจเอาบุญนี้เผยแพร่ กันไป และตัวข้า (พระเจ้าเมือง) อีก 10 ปีในโลกมนุษย์ตัวข้าก็จะไปเกิดแล้ว เป็นทหารอยู่พะเยาซึ่งจะไปเกิดที่ใดข้าจะบอกตัวล้าอีกที เรื่องที่เล่าก็มีแค่นี้ ก็ขอเก็บไว้ด้วยสัจจะที่ให้ไว้ก็จำได้ทุกอย่างแล้ว หลังจากพูดกันจบแล้ว ครุบาคนธา และพญาพิงคราชก็ลากลับซึ่งเป็นเวลาหลังเที่ยงคืน แล้วได้พูดคำคร่าวว่า “ดีกมาจ่อยมอย น้ำย่อยปลายแป้ ไม่ขันแจแล ขอลาเนื้อเจ้า” แล้วก็ลากันไปที่ใหม่ ท่านครุบาคนธาพญาพิงคราชให้พาล้าเมืองมนุษย์ไปที่อื่นรับทราบรับรู้เรื่องรายอื่นๆ อีก 5-6 เรื่องก็ได้พากันกลับมาถึงที่ไหนไม่รู้ลักษณะปลิวลงมาโดยสภาพไร้น้ำหนักแล้วผมก็สะดุ้งตื่นนอนซึ่งเป็นเวลาตี 5.06 นาฬิกา เป็นวันเข้าพรรษา มังคลัง นิมิตตัง กล่าวเรื่องนิมิตก็จบเพียงแค่นี้

ระหว่างการก่อสร้างฝ่ายปกครองบ้านเมืองได้ช่วยกันปั้นดินที่ขึ้น ด้วยน้ำพักน้ำแรงของใครของมันให้มีขนาดเท่าๆ กัน ทั้งหมดปั้นรวมกันได้ 222,056 ก้อน เท่ากับบุญคุณของพระพุทธเจ้า คือ 56

ฝ่ายชาวบ้านปั้นได้ 190,556 ก้อน

พวกพิการช่วยกันปั้นได้อีก 556 ก้อน ในการปั้นดินที่นั้น น้ำอ้อย น้ำฮัก น้ำทางที่ใช้ผสมดินก็หมดไป ครึ่งค่อนเมือง และได้ปวารณาเวรทานต่อพระเจ้า ต่อครุบาเฒ่าผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบชื่อว่าครุบาจันโท ซึ่งเกิดมาชาตินี้ ชื่อว่า ท่านสาธุเจ้าอภัยสาราชะ วัดฝายหิน จ.เชียงใหม่ ปัจจุบัน ได้สิ้นบุญจาก โลกมนุษย์ ไปแล้ว อยู่ในแดนวิมุตติสุข

ขอให้นำเรื่องนี้ไปบอกแก่คนที่มีศีลมีธรรม คนที่หมักต้องไปด้วยกิเลส อันหนาหลายหลิบหลายชั้น มีผยาบิภย่อมจะต้องใช้สายดังอันสีก อย่าไปบอกชื่อ เขาทราบอย่าชื่อเขาได้รู้ได้เห็นเรื่องเหล่านี้ เพราะจะเป็นการป้อต่อเขาทั้งหลาย ทั้งกายกรรม มโนกรรม และวจีกรรม อันจะติดตามเขาไปตลอดทั้งชาตินี้และชาติหน้า

ถ้าหากได้ปะเขาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้แล้ว และเขาได้เข้าใจเรื่องนี้ เกี่ยวกับ เรื่องการเวียนว่ายตายเกิด ก็ขอบอกชื่อเขาหมั่นทำบุญทำทาน มีศีลและภาวนาไปไวๆ คือที่อรัญวาสี 5 หมั่นเข้าหาเข้าหาหัวครุบาที่ปฏิบัติ

ดีปฏิบัติชอบศีลธรรม จะค้าตัวเขา ไปทั้งโลกนี้และโลกหน้า และผลบุญ ผลกรรม อันนี้จะส่งผลเขามาเกิด ใน
โลกมนุษย์ ในชาติหน้า โดยแต่ละคนจะมีชื่อ.....นับจากนี้ไปอีก 170 ปีเป็น อย่างช้า ถ้าเรื่องนี้ใคร
อยากทราบรายละเอียดต่างๆ ก็ให้มาติดต่อด้วยตัวเอง

นายธนภัทร คำวงศ์ ผู้บันทึก